

Szoliva János

Kapufélfa

Negyvennégyben
nyolc éves lehettem.
Akkor láttam először oroszkat.

Múltjával létezik még a ház,
a széles udvar,
ahol szakadt gimnasztorkában
foglyok ásták a lövészárkokat.
Útjukban állt a kapufélfa,
az öreg körtefát is kivágták.

Katonák voltak, orosz katonák.
Most is előttem lebeg a képük,
ahogy a déli harangszóra
letérdeltek az imádsághoz.
S ha jöttek a raták, nem bújtak el,
káromkodva mellüket mutatták:
„ide lőjtek!”

Azóta
a korhadt kapufélfa helyére
új oszlop került,
az árkot betemette apám.
Éjnek idején
odajárt hugyozni,
ha a kocsmából hazaérkezett.

Kondákor Gyöngyi

Későn érkezted

Földre térdeltek a falak
jeges-fehér csontromok.
Későn érkezted meg hozzám,
nagyon régen hallgatok...

Hajam sötét sátorába
burkolózva élek én,
látod? Itt állok előtted,
mégis másik féltekén.

Kardos Ferenc

Utazás

A buszra föl s le
naponta. A sárga kalitkában,
ember-suhángos rengetegben,
vacogva...

Akkor még hittem:
leszállhatok, mikor akarok.

A vállak, fejek dombjai fölött
már alig látom a házakat.
Otthonom zsugorában,
mint haldokló fogai közt
a végső, hosszú perc,
elmorzsolódik a nap.

Akkor még hittem: ha visszatérek
minden akkora nő, mint rég.
De minden nappal kisebb lett
a ház, a templom, az ég.

Vállamon, táskámban
néma halott hírek
himbálóztak: gyűrött
lapokon kincseim.

Akkor még hittem:
a betűkre kell lehelnem csak...

Reggeli zsoltár

Fölgőgicsél a Nap. Szememben még
álom kergeti a szentjánosbogarakat,

de már nyúlok a fényfonalak után.
Végül velük futok,

csévélem egyre mind, míg
el nem érem a menny rácsait

s átnyúlok fölöttük,
elragadom lávahúsból született
Napom.

Kardos Ferenc

Indulj Afrikából

Pék Pálnak,
ki épp érkezett

Ha újra kezdod
indulj Afrikából.
Vetkőzz mezítelenre,
tépj a dzsungel hajából
s a Szahara havából
hozz egy marékka,
hadd mosakodjam benne.

Ha újra kezdod
indulj Indiából.
Vedd föl rongyait,
hörpints a Gangesz italából
s a népek özönéből
meríts egy embert,
hadd magaddal,
hadd éghessek nyugalmától.

Ha újra kezdod
indulj Amerikából.
Rakd föl jelvényeit,
tépj csillagos zászlajából
s a tornádó ha kezdedbe ejt
egy tárgyat, küldd nekem,
hadd érezhessem iránta a vágyat.

Ha újra kezdod
indulj Ausztráliából.
Keresd meg benszüllött magod
védd meg önmagától
s ha találnál egy fadarabot,
hol lélek ül, add kezembe,
hadd dobjam el,
hogy várhassam vissza
türelmetlenül

Horváth Ferenc

Tényleg

De jó is volna itt lenni valóban
ahol vagyok a pontot megtalálni
azt a végessel metszett végtelent
egy piritóst elropogatni tényleg
teázni amikor teázom
úgy szeretnék egy valódi fejet
mely valóságos vállaim között
tapinthatóan a helyére lel.

Ha
(Hahaha!)

Egy fél hubit ha sörrel elkísértél,
másképp néz rád a porcelán egér.
Jobb a kedv napvilága a sötétnél,
pár kortyocskát mindenképpen megér.

Mert egyébként megakadsz száz miértnél,
s bár célzod, elérhetetlen a cél.
Ilyesmit kérdezel: „Ki él, miért él?”
Vagy ilyent: „Miért végtelen a tér?”

Kvaterkázó perceid mámorában
vedd úgy, ahogyan van, az életet,
fogadd el: ez van, csak úgy, általában;
ne méricskélj étkeket, vétkeket...

Avagy búghatod a miérteket,
mint sok ostoba költőcske, dalában.

Vacsora

Valami megzavart megint
féltett belső körömben:
szennyes farizeus-beszéd
úszik a pörköltömben.

Persze, mégiscsak megeszem,
a romlott szó se számít –
ezredvégi nyelvcsövem
elvisel már akármit.